

Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS»

Κοινοβουλευτική Ομάδα Νέας Δημοκρατίας

ΓΝΩΜΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

ΒΟΡΙΔΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (ΜΑΚΗΣ), ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΝΟΤΗΣ), ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	1
1 Ιστορικό	2
2 Αξιολόγηση των εργασιών της Επιτροπής	3
2.1 Αποχώρηση του συνόλου της Αντιπολίτευσης από τις εργασίες της Επιτροπής	3
3 Ως προς την Ουσία	4
3.1 Ανυπαρξία, έστω και απλών ενδείξεων, περί τελέσεως αξιόποινων πράξεων	4
4 Επί της αρμοδιότητας	5
5 Εξάλειψη του αξιόποινου της απιστίας	7
6 Παραπομπή στη Δικαιοσύνη	8
7 Επίλογος	8

1 Ιστορικό

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης συνεστήθη με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018, σχετικά με την υπόθεση Novartis.

Σκοπός της Επιτροπής είναι η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 του Συντάγματος, 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της δωροληψίας και δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην με Α.Π. 776/12.02.2018 πρόταση του Πρωθυπουργού και Προέδρου της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξη Τσίπρα και 144 Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας, καθώς και του Προέδρου της Κ.Ο. των ΑΝΕΛ κ. Παναγιώτη Καμμένου και 8 Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας.

Η εν λόγω πρόταση των κοινοβουλευτικών ομάδων ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ υποβλήθηκε, σε συνέχεια του υπ. αριθμ. 9986/06.02.2018 εγγράφου του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με το οποίο διαβιβάστηκε στη Βουλή το υπ' αριθμ. 1344/05.02.2018 έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

Με το εν λόγω έγγραφο η κ. Εισαγγελέας διαβίβασε στη Βουλή των Ελλήνων, αμελλητί κατά δήλωσή της, την ποινική δικογραφία με ΑΒΜ ΕΔ 2016/373 κατά το μέρος που αφορά τη διερεύνηση ενδεχόμενης ποινικής ευθύνης δύο πρώην Πρωθυπουργών και οκτώ πρώην Υπουργών και συγκεκριμένα των: 1) Α. Σαμαρά, 2) Π. Πικραμένου, 3) Δ. Αβραμόπουλου, 4) Α. Λοβέρδου, 5) Α. Λυκουρέντζου, 6) Μ. Σαλμά, 7) Αδ. Γεωργιάδη, 8) Ι. Στουρνάρα, 9) Ε. Βενιζέλου και 10) Γ. Κουτρουμάνη, για τις πράξεις α) της δωροληψίας πολιτικών αξιωματούχων, β) της παθητικής δωροδοκίας και γ) της απιστίας σχετικά με την υπηρεσία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 120.000 €, στρεφόμενη κατά του δημοσίου, εκ της οποίας η ζημία που προκλήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας η οποία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 €.

Εντύπωση εξάλλου προκαλεί το γεγονός ότι τα ανωτέρω πρόσωπα αναφέρονται ονομαστικά στο με Α.Π. 1344/5.2.2018 διαβιβαστικό έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Ωστόσο στο ίδιο έγγραφο, αποσιωπάται το όνομα του κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος φέρεται να μην έχει προχωρήσει σε έκδοση δελτίου τιμολόγησης φαρμάκων για το 2015.

Αντίθετα, από την κα Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, επιλέγεται η ακόλουθη διατύπωση: «[...] από τον τότε διατελέσαντα Υπουργό Υγείας [...]», γεγονός που φανερώνει σαφή πρόθεση διαφορετικής μεταχείρισης των εμπλεκόμενων προσώπων με μοναδικό κριτήριο την πολιτική τους ταυτότητα.

2 Αξιολόγηση των εργασιών της Επιτροπής

Η Επιτροπή σε όλες τις συνεδριάσεις της είχε ως θέμα την οργάνωση των εργασιών της πλην μίας που είχε ως αντικείμενο την ακρόαση ενός εκ των εμπλεκομένων, κατόπιν αιτήματός του, και συγκεκριμένα του κ. Ευάγγελου Βενιζέλου.

Δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο επιτροπής που επί σειρά συνεδριάσεων ασχολείται με την οργάνωση των εργασιών της αλλά τελικώς δεν εργάζεται.

2.1 Αποχώρηση του συνόλου της Αντιπολίτευσης από τις εργασίες της Επιτροπής

Το σύνολο της Αντιπολίτευσης πρότεινε τη σε βάθος διερεύνηση της υποθέσεως με πλήρη άσκηση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής που της παρέχονται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 153 του ΚτΒ και συγκεκριμένα με την εξέταση των ήδη εξετασθέντων στα πλαίσια της διεξαχθείσας ενώπιον της κας. Εισαγγελέως προκαταρκτικής εξετάσεως, προστατευομένων και μη, μαρτύρων, τυχόν άλλων που θα επροτεινότο από τα μέλη της Επιτροπής, την ανάγνωση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στη δικογραφία αλλά και τυχόν άλλων που θα προσκομίζονταν κατά την διάρκεια των εργασιών της επιτροπής και εν γένει τη διενέργεια κάθε νομίμου πράξεως προς διερεύνηση της αλήθειας.

Η πλειοψηφία της Επιτροπής απέρριψε την κατατεθείσα εγγράφως πρόταση των βουλευτών της Αντιπολίτευσης, προκρίνοντας ότι αντί για τα ανωτέρω η Επιτροπή θα έπρεπε να συζητήσει για την αρμοδιότητά της και να μην ερευνήσει τις ενώπιόν της εισαχθείσες προς έρευνα και ποινική αξιολόγηση πράξεις. Η άρνηση της πλειοψηφίας της Επιτροπής να προχωρήσει σε ουσιαστική και πλήρη έρευνα της υποθέσεως οδήγησε σε διακοπή της συμμετοχής των μελών της Αντιπολίτευσης στις εργασίες της Επιτροπής με την επιφύλαξη της επιστροφής τους αν η πλειοψηφία μετέβαλε άποψη και δεχόταν την πλήρη διερεύνηση της υπόθεσης, πράγμα που τελικώς ουδέποτε συνέβη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 1:

Με ευθύνη της κυβερνητικής πλειοψηφίας η Προανακριτική Επιτροπή, επέλεξε συνειδητά, να μην εξετάσει την υπόθεση. Αποφάσισε να μην εξετάσει μάρτυρες να μην διερευνήσει τα πραγματικά γεγονότα, μη επιτρέποντας την αποκάλυψη της αλήθειας. Αξίζει εν προκειμένω να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται προηγούμενο, όπου το σύνολο της Αντιπολίτευσης, αλλά και το σύνολο των εμπλεκομένων πολιτικών προσώπων να ζητούν από επιτροπή που ελέγχεται από την κυβερνητική πλειοψηφία να προχωρήσει στην διερεύνηση υποθέσεως και αυτή να το αρνείται. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή κατέστη οργανικό μέρος της εξυφανθείσας από την Κυβέρνηση σκευωρίας για τη σπίλωση των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης.

3 Ως προς την Ουσία

3.1 Ανυπαρξία, έστω και απλών ενδείξεων, περί τελέσεως αξιόποινων πράξεων

Καταρχήν, το βασικό και ουσιώδες ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο υπάρχουν, έστω και απλές ενδείξεις υπόνοιας τέλεσης των αδικημάτων που αναφέρονται στο διαβιβαστικό της εισαγγελίας, δηλαδή της δωροδοκίας, της δωροληψίας και της απιστίας.

Στην πρόταση των Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ δεν υπάρχει περιγραφή συγκεκριμένων πράξεων προς εξέταση ανά εξεταζόμενο πρόσωπο, διότι, ελλείψει συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων, ούτε οι ίδιοι οι προτείνοντες την σύσταση της Επιτροπής απετόλμησαν κάτι σχετικό.

Αντίθετα, η πρόταση αναφέρεται σε κατηγορίες αδικημάτων (απιστία, δωροδοκία, δωροληψία, νομιμοποίηση), γενικά και χωρίς να αναφέρει πουθενά συγκεκριμένη πράξη που θα συγκροτούσε την αντικειμενική υπόσταση κάποιου εκ των προαναφερθέντων αδικημάτων.

Και αυτό παρά την ρητή πρόβλεψη της παρ. 3 του αρ. 154 του Κανονισμού της Βουλής «Η πρόταση για άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες...».

Έρχεται επίσης σε ευθεία αντίθεση με την παρ. 1 του αρ. 5 του ν. 3126/2003 «Η πρόταση για άσκηση της ποινικής δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές, με συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν, διαφορετικά είναι απαράδεκτη».

Τέλος η επιτροπή, όπως ήδη προαναφέρθηκε, δεν προχώρησε στην ουσιαστική εξέταση των ζητημάτων της δικογραφίας, ούτε στην εξέταση των εμπλεκόμενων προσώπων και των μαρτύρων.

Ειδικώς δε ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ακόμα και στις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων και στο λοιπό υλικό, δεν αναφέρεται πράξη που να συνιστά προσπάθεια νομιμοποίησης, άρα από τη δικογραφία δεν προκύπτει ο,τιδήποτε σχετικό με το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, η δε κατηγορία αυτή, μη περιλαμβανομένη, και ορθώς, στο διαβιβαστικό της Εισαγγελίας, προσετέθη, προφανώς μόνο για λόγους πολιτικού εντυπωσιασμού και στα πλαίσια του σχεδίου σπιλώσεως των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 2:

Δεν προέκυψαν από την διαδικασία ενδείξεις τέλεσης οποιουδήποτε αδικήματος των αναφερόμενων πολιτικών προσώπων. Εξάλλου ουδέν αποδεικτικό στοιχείο σχετικό περιέχεται στη σχετική δικογραφία, πέραν των τριών μαρτυρικών καταθέσεων προσώπων - εμφανιζόμενων ως προστατευόμενων -, καταθέσεις που δεν έχουν ελεγχθεί είτε από την Δικαιοσύνη είτε από την Προανακριτική Επιτροπή και που από μόνες τους έχουν μηδενική αποδεικτική αξία, ως σαφώς ορίζει η Δικονομία. Ειδικώς δε για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, στην υπό αξιολόγηση δικογραφία δεν υφίσταται το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο ούτε καν στις καταθέσεις των προστατευόμενων μαρτύρων και εν γένει η παραμικρή έστω και ελάχιστη ένδειξη τελέσεώς του.

4 Επί της αρμοδιότητας

1. Η αρμοδιότητα της Βουλής θεμελιώθηκε ήδη με την παραπομπή της δικογραφίας από τη Δικαιοσύνη στην Βουλή. Και τούτο διότι η Δικαιοσύνη κράτησε, και ορθώς, προς διερεύνηση το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ως μη υπαγόμενο στο νόμο περί ευθύνης υπουργών, διαβίβασε όμως τα αδικήματα της απιστίας και της δωροδοκίας στη Βουλή, κρίνοντας ήδη ότι υπάγονται στο νόμο περί ευθύνης των υπουργών και άρα στην αρμοδιότητα της Βουλής.

2. Η αρμοδιότητα της Βουλής επαναβεβαιώθηκε με την πρόταση των βουλευτών της πλειοψηφίας για τη σύσταση της ειδικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασεως.

Η πρόταση και η απόφαση προβλέπονται στο άρθρο 86 παρ. 3, δηλ. έχει ήδη υπάρξει κατάφαση της αρμοδιότητας της Βουλής.

Εξάλλου η Βουλή, όχι μόνο επελήφθη, αλλά και ήδη απεφάνθη, για το αδίκημα της απιστίας, κρίνοντας ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό του.

Άρα τι να ερευνήσει η επιτροπή ως προς την αρμοδιότητά της;

Η Βουλή ήδη απεδέχθη την αρμοδιότητά της εφαρμόζοντας ορθά την ήδη υφισταμένη νομολογία των Δικαστηρίων (ΣυμβΕφΑθ 1440/2010, ΠοινΔικ 2010, σελ. 825, ΣυμβΕιδΔικ 1/2011, ΠοινΧρον ΞΑ/2011) και συστήνοντας τη συγκεκριμένη επιτροπή.

Εκκινούμενη όμως από την πολιτική της στόχευση και την προειλημμένη απόφασή της, όπως αυτή είχε ήδη περιγραφεί ήδη προ της διαβίβασεως της συγκεκριμένης δικογραφίας στην Βουλή από τον Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης

κ. Παπαγγελόπουλο και προκειμένου να επιτελέσει τον ρόλο που της είχε ανατεθεί στα πλαίσια της σκευωρίας, η κυβερνητική πλειοψηφία παγιδεύτηκε σε ένα νομικό και πολιτικό absurdum.

Δηλαδή, εφαρμόζοντας το άρθρο 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος διαβιβάστηκε η δικογραφία στην Βουλή, η πλειοψηφία έκανε πρόταση για να κινηθεί η διαδικασία του ελέγχου των πράξεων ώστε να κινηθεί ποινική δίωξη κατά των πολιτικών προσώπων, έστησε κάλπες για να αποφασίσει την σύσταση της Επιτροπής η Ολομέλεια (άρθρο 86 παρ. 3), εισάγει το πόρισμα για απόφαση στην Ολομέλεια, αλλά αφετέρου όλα αυτά για να αποφανθεί ότι δεν έχει αρμοδιότητα σύμφωνα με το άρθρο 86!!!

Ισχυρίζεται όμως η πλειοψηφία ότι τυχόν εφαρμογή του άρθρου 86 θα έχει ως συνέπεια τη διάγνωση της εξαλείψεως του αξιοποίνου, κατ' εφαρμογήν της αποσβεστικής προθεσμίας του ίδιου άρθρου. Με την σκέψη αυτή αποκαλύπτει τα κίνητρά της: αδιαφορεί για την ορθή ερμηνεία, καταπατά Σύνταγμα, νόμους και νομολογία, για να επιτύχει το πολιτικό της σχέδιο, για να επιτύχει τον προαποφασισμένο στόχο της.

Πέραν της λογικής αντινομίας, ως αυτή εξετέθη ανωτέρω, πέραν της πρόδηλης πολιτικής σκοπιμότητας όμως, η κυβερνητική πλειοψηφία διαπράττει και ένα περαιτέρω λογικό άλμα:

Διότι για να κριθεί αν έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο της ελεγχόμενης πράξης των πολιτικών προσώπων, πρέπει πρώτα να κριθούν δύο πράγματα:

- α) αν υπάρχει ποινικώς αξιόλογη πράξη και
- β) ο χρόνος τελέσεώς της.

Μη υφιστάμενης ποινικώς αξιόλογης πράξης, δεν τίθεται θέμα εξαλείψεως του αξιοποίνου.

Άρα πρώτα θα κριθεί το ζήτημα της υπάρξεως έστω απλών ενδείξεων περί τελέσεως μίας αξιόποινης πράξης, μετά θα προσδιοριστεί ο χρόνος τελέσεώς της και μετά θα διαπιστωθεί αν υπάρχει νομικός λόγος που κωλύει την δίωξή της, όπως είναι η εξάλειψη του αξιοποίνου, η παραγραφή κλπ.

Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο αν υπάρξει διερεύνηση της ουσίας της υποθέσεως.

Αυτό ακριβώς δηλαδή που αρνήθηκε η πλειοψηφία.

Αρνούμενη η πλειοψηφία της Επιτροπής να ερευνήσει την ουσία της υποθέσεως, παραβιάζει τη λογική και νομική τάξη.

Γιατί λοιπόν αρνήθηκε η πλειοψηφία να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως;

Γιατί είναι έντρομη ότι θα αποκαλυπτόταν η σκευωρία, οι ψευδομάρτυρες, τα χαλκεία της Κυβέρνησης και κυρίως οι ηθικοί αυτουργοί της ψευδομαρτυρίας.

Για αυτό επέλεξε να κρυφτεί πίσω από το θέμα της αρμοδιότητας πανικόβλητη, ώστε να αποφύγει την αποκάλυψη της αλήθειας, δηλαδή ότι **το «μεγαλύτερο σκάνδαλο» είναι στην πραγματικότητα η μεγαλύτερη σκευωρία.**

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 3

Η πλειοψηφία της Επιτροπής αρνήθηκε να εξετάσει την ουσία της υποθέσεως παρά την πάγια νομολογία των Δικαστηρίων επί του θέματος διότι δήθεν αν το έπραττε κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στην εξάλειψη του αξιοποίνου.

Δηλαδή ενώ η Εισαγγελέας Διαφθοράς διαβιβάζοντας την δικογραφία στην Βουλή και ταυτοχρόνως κρατώντας το μέρος της που αφορούσε το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες για το οποίο μάλιστα έχει ήδη ασκήσει προανακριτικές πράξεις εφάρμοσε τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και αναγνώρισε την αρμοδιότητα της Βουλής, ενώ η πλειοψηφία εφάρμοσε με την σειρά της το άρθρο 86 του Συντάγματος προτείνοντας αρχικά και εν συνεχεία συγκροτώντας την επιτροπή, εν συνέχεια απεφάνθη, παρά την ενιαία νομολογία των Δικαστηρίων ότι δήθεν δεν έχει αρμοδιότητα και δεν τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 86.

Έτσι όμως δεν εξέτασε καν αν υπάρχουν έστω ελάχιστες ενδείξεις για την ύπαρξη αξιοποίνων πράξεων. Και αρνήθηκε να το κάνει, διότι αν το έκανε θα αποκαλυπτόταν η σκευωρία, τα ψεύδη, οι ψευδομαρτυρίες, τα χαλκεία της Κυβέρνησης.

Πανικόβλητη, κρύφτηκε πίσω από την δήθεν αναρμοδιότητά της, αποκαλύπτοντας όμως τον οργανικό της ρόλο στην κυβερνητική σκευωρία.

5 Εξάλειψη του αξιοποίνου της απιστίας

Ως προς το αδίκημα της απιστίας, η Ολομέλεια έκρινε ότι δεν αποτελεί αντικείμενο εξέτασης από την Προανακριτική και ως εκ τούτου αυτό δεν περιλαμβάνεται στην απόφαση σύστασης της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Συγκεκριμένα, οι Κ.Ο. των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ πρότειναν να μην ασκηθεί δίωξη για τα αδικήματα της απιστίας, και ως εκ τούτου να μην εξεταστούν από την Προανακριτική Επιτροπή, κρίνοντας εκ των προτέρων ότι έχει παρέλθει η τασσόμενη από το αρ. 86, παρ. 3 του Συντάγματος, δηλαδή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Και τούτο χωρίς να έχει διαπιστώσει αν υπάρχουν ενδείξεις για την τέλεση του αδικήματος της απιστίας.

Η επιλογή όμως αυτή κατέστη επιτακτική προκειμένου να απαλλαγεί ο μόνος πραγματικά εμπλεκόμενος υπουργός κ. Κουρουμπλής.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ 4

Η κρίση περί εξάλειψης του αξιοποιήσιμου της απιστίας χωρίς ουσιαστικό έλεγχο της υποθέσεως εξυπηρέτησε τη σκοπιμότητα της απαλλαγής του μόνου πραγματικά εμπλεκόμενου Κουρουμπλή.

6 Παραπομπή στη Δικαιοσύνη

Το Σύνταγμα, άρθρο 86 παρ 4, προβλέπει συγκεκριμένη διαδικασία διαβίβασης της υπόθεσης στην Δικαιοσύνη, διαδικασία που η πλειοψηφία δεν εφαρμόζει.

Όπως αναγνωρίζει και ο Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ (Συνεδρίαση 9 Μαρτίου 2018) *«Τι θα πει, εμείς θα παραπέμψουμε την υπόθεση στη Δικαιοσύνη; Η μία εξουσία παραπέμπει στην άλλη; Έχει τέτοια αρμοδιότητα να παραπέμψει την υπόθεση στη Δικαιοσύνη; Δίκιο έχετε. Διαπιστωτική θα είναι η κρίση μας. Η Δικαιοσύνη έχει αρμοδιότητα και το σωστό ρήμα θα είναι να πούμε ότι διαπιστώνεται»*.

Συμπέρασμα 5:

Η Προανακριτική Επιτροπή απλώς θα διαπιστώσει την αναρμοδιότητα της Βουλής και δε θα διαβιβάσει την υπόθεση στη Δικαιοσύνη, όπως για επικοινωνιακούς λόγους επικαλείται η πλειοψηφία.

7 Επίλογος

Η όλη υπόθεση σύστασης και λειτουργίας της Επιτροπής απεδείχθη ότι ήταν μια συντονισμένη προσπάθεια σπίλωσης πολιτικών αντιπάλων, χωρίς ποτέ να κληθούν μάρτυρες, να εξεταστεί το υλικό και να δοθεί στα εμπλεκόμενα πρόσωπα η δυνατότητα να απαντήσουν επί της ουσίας των υποτιθέμενων κατηγοριών (οι οποίες όπως προαναφέραμε, ποτέ δεν προσδιορίστηκαν).

Συμπέρασμα 6:

Η διαχείριση της υπόθεσης από την Κυβέρνηση με την ενεργό σύμπραξη της κυβερνητικής πλειοψηφίας συνιστά υλοποίηση ενός σχεδίου σπίλωσης των πολιτικών αντιπάλων της Κυβέρνησης, το οποίο κατέπεσε ελλείψει οιοδήποτε αποδεικτικού στοιχείου αφήνοντας τους σκευωρούς εκτεθειμένους απέναντι στο Σύνταγμα, τον Ποινικό Δικαστή και κυρίως απέναντι στον Λαό μας.

Αφού πρώτα εφάρμοσαν τις διατάξεις του Συντάγματος για την ευθύνη των υπουργών, αφού έστησαν κάλπες σπιλώνοντας τους πολιτικούς τους αντιπάλους, εν συνέχεια, αρνήθηκαν να εξετάσουν την ουσία της υποθέσεως, παρά την επίμονη αίτηση του συνόλου της Αντιπολιτεύσεως και των εμπλεκομένων προσώπων, δήθεν για να αποφύγουν την εξάλειψη του αξιόποινου αν και άριστα γνώριζαν ότι η διαπίστωση αυτή έπεται της διερευνήσεως της ουσίας της υποθέσεως. Και αυτό το έκαναν για να μην αποκαλυφθεί η σκευωρία και για να παραμένουν ανυπεράσπιστοι οι πολιτικοί τους αντίπαλοι.

Η σκευωρία όμως έχει αποκαλυφθεί, ο ελληνικός λαός γνωρίζει, το σχέδιο έχει ήδη καταρρεύσει και αποκαλύψει το απεχθές πρόσωπο της συκοφαντίας, της συνομοσίας και της σπίλωσης που χαρακτηρίζει την Κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ.